

מול התאחדותנו

יוצא לאור

ע"י התאחדות אברכים דחסידי סאטמאר

בנשיאות ב"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

בני ברק - אלעד

ז' ניסן תשס"ח

מצורע - הגדול

שנה י"ב גליון תקנ"ד

תוכן העניינים

לקח טוב.....עמוד ג'
דבש תמרים.....עמוד ה'
בשפתי צדיקים.....עמוד ז'
פרפראות להכמה.....עמוד ט'
חוקים להורותם.....עמוד י"א
דבר בעתו.....עמוד י"ט

גליון הבא יופיע אי"ה
לקראת חג הפסח הבעל"ט

סוף זמן אכילת חמץ.....9:55
סוף זמן ביטול חמץ.....11:15
זמן ר"ת.....8:30
חצות הלילה.....12:40

קול יסודי התורה

03.6171120 - 21721

שיעור השבוע הבעל"ט מס'

יום ראשון גיטין דף סו. 661

יום שני גיטין דף סו. 662

יום שלישי גיטין דף סו. 671

יום רביעי.....

יום חמישי.....

ער"ש ושב"ק - חזרה

זמן הדלה"ג	6.45	ס"ז קר"ש א'	8.35
ירושלים	6.30	ס"ז קר"ש ב'	9.22
זמן מוצי"ק	8.21	ס"ז תפלה א'	9.57
ירושלים	8.23	ס"ז תפלה ב'	10.29

שואלין ודורשין קודם הפסח

בבית האסורים של מדינה אחד הגיע פעם בשורה מרנינה, כי לקראת יום הולדת המלך יחלקו לכל האסורים מתנה חשובה ורבת ערך ויתכן גם שמעט מביניהם יזכו גם ל"שטר שחרור" לצאת לחירות, שמחו כולם למשמע אונם, ובכליון עיניים ציפו לקראת המאורע.

בהגיע יום המיוחל בו היו שליחי המלך אמורים להגיע ומתנות אדונם בידם, השכימו כל האסירים קום בעוד ליל, לתפוס מקומם בשער הבית, כל אחד היה רצונו עז להיות מן הראשונים שיזכו לקבל את המתנה הנהדרת והנדירה מאת שרי המדינה.

אסיר אחד לא קם ולא זע ממימתו וכלל לא נוגש בשער הבית אלא ביקש מחבירו שיקראוהו לבוא כאשר יגיע תורו, באומרו: מזה לי לעמוד על רגלי ולהידחק בין כולם, הלא ממילא כלואים אנחנו באין יוצא ואין בא, ושליחי המלך ממילא מוכרחים להביא מתנותיהם עד השער כדי למסרם לנו.

שליחי המלך הגיעו והחלו לקרוא לכל האסירים מתוך רשימה מוכנת מראש, ולכל אחד בהגיע תורו נתנו את מתנותיהם בסבר פנים יפות לשביעת רצון כולם, לקראת סוף הרשימה קראו בשמו של האסיר שהוא ששכב במימתו והיפשו אחריו, מיד רצו חבריו אל חדרו ויבהילו אותו אל שליחי המלך למען יקבל מידם את המגיע לו מבית המלכות.

אולם לדאבונו כאשר פשט ידו לקבל, קמו שליחי המלך ופנו ללכת לדרכם מבלי לשים לב כלל אל האסיר האחרון, הרים הלה את קולו וזעק זעקה גדולה ומרה, למה יגרע חלקי מחלקי חברי, פנה הגדול מבין שליחי המלך אליו בפנים זועפות וגער בו, חבריך עמדו מוכנים מאשמורת הבוקר וציפו בכליון עינים לבואם של נציגי המלכות, ורגליהם הוליכום עד היכן שיכלו ללכת, ועשו מה שהי' בידם לעשות להקדים את רגע השמחה כאשר בוא יבואו ברינה, אכן אתה שגם המעט הזה שביכולתך עשות לא עשית, אין זה אלא שאינך מעריך את מתנת המלך כלל ועיקר, על כן אינך ראוי לקבל מתנת המלך.

משל זה ראוי ומכוון בימים אלו כאשר ההכנות לקראת חג הפסח ניכרת על כל פינה בכל בית, ומאידך צריך האדם להתכונן גם ברוחניות לימים הנשגבים הבאים לקראתנו, וכפי גודל ההכנה שיהיה לו כן תאיר לו האורות קדושת החג, וכמ"ש בספח"ק "שם משמואל" (בפרשתן) וז"ל: "זוה לימוד לכל אדם שלעומת שהוא מכין עצמו לפני הזמנים המקודשים ומכוין את לבו להיות טהור וזכה לחשיג טהרת הרגל מלעילא", עכ"ל"ק, ויה"ר שנוכח עוד השתא לאכול מן הזבחים ומן הפסחים בביתא גוא"צ ומלכינו בראשינו בב"א.

בית המדרש הגדול "יואל משה" דחסידי סאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק שליט"א

קרית יואל - בני ברק

מודעה חשובה

הננו מודיעים בזה לכל אנשי שלומינו קהל עדתינו הע"י

כי אי"ה ביום ראשון הבעל"ט

ילמד

הרב הגאון

רבי חיים שלום קליין שליט"א

שיעור כללי בהלכות פסח

בשעה 8.30 בערב בבית מדרשינו

בברכת התורה

וברכת א פרייליכע און כשרין יו"ט

הגבאים

להחטיב

ליקוטים יקרים, מפי סופרים וספרים, ע"ד מוסר וחסידיה נאמרים

וכפר הכהן על המטוהר לפני ה'. בא לומר שבכח הכהן לכפר על המטוהר על זה שמביע רצונו להיות טהור.

(מכשור צדק)

☆

זאת תורת. תקנת המצורע אשר בו נגע צרעת, הוא זאת תורת לעסוק בתורה.

(רבי חזקיה)

☆

כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נותן לכם לאחיזה. מעלתה של א"י הוא, שהאדם מכיר בה את מיעוט ערכו, כי בקרוב שורים עדיין תאות ומידות רעות וזהו הפ' ונתתי נגע צרעת.

(דברת שלמה)

☆

בבית ארץ אחוזתכם. ברש"י בשורה הוא להם, נגעי הבתים מעוררים את האדם לתשובה, שהרי קורות ביתו של אדם מעידים עליו, וכתוצאה מכך ישוב אל ה', ולפיכך בשורה הוא להם.

(בית ישראל)

☆

ברש"י שהנגעים באים עליהם. אין לך בשורה טובה מניתוח ועקירת המדה הרעה של צרות עין, ומאחר שמומאות האמוריים שהוא צרות עין טמונה בבתיהם, לפיכך בשורה היא להם שהנגעים באים עליהם, בכדי ליתוח את הבית, ובכך תיעקר אותה מדה שהיא נחלתכם.

(דברי בינה)

☆

ועפר אחר יקח. אדם יסורו מעפר, ולאחר שגופו נפגם בחטאיו, שומה עליו לכתתו ולהחליפו בגוף אחר, וזהו ועפר אחר יקח.

(פתגמים קדישין)

☆

זאת התורה לכל נגע הצרעת. דהחללים והנגעים באים מחמת שפגם בתורה, וכשעוסק בתורה מכפרת עוונותיו ונתרפא, וזהו הפ' בפסוק זאת התורה מועיל לנגע צרעת שמרפאת לכל בשרו.

(דגל מחנה אפרים)

הכהן, שהצדיק יפנה אליו לכל ידה ויפול לבאר שחת.

☆

ביום טהרתו והובא. אין לך שבירת היצר גדול המזו שעובר המצורע, לאחר שדגל כביכול באמת, וכאשר ראה מה שנראה בעיניו כעוול, מספר מיד לאחרים על אף שיש בכך לשון הרע, לפי שהקפיד על האמת, ואילו כעת ביום טהרתו, והובא אל הכהן, חייבתו התורה להודק לכהן שדרכו הפוכה לגמרי שהרי בהיות הכהן אוהב שלום ורודף שלום, משנה היא מהאמת מפני דרכי שלום ודווקא על ידו נטהר המצורע.

(שיח שרפי קודש)

☆

ביום טהרתו והובא אל הכהן. הדביקות בצדיק זה שהובא אל הכהן זה ביום טהרתו טהור הוא שכל המחובר לטהור טהור.

(משמרת איתמר)

☆

והנה נרפא. רפואת האדם מותנית במדת השמחה, וזהו והנה נרפא, אין והנה אלא לשון שמחה.

(מאור ושמח)

☆

נגע הצרעת מן הצרוע. בשעה שיתבונן בסביבת הצרעת היא החטא, ויכיר בחטאו מן הצרוע, אזי והנה נרפא מוכבטח הוא שירפא.

(בת עין)

☆

ושני תועלת ואזוב. ברש"י ישפיל עצמו מאותו פ' מאותה גאוה שנתרפא כבר עליו להוסיף ולהשפיל עצמו, בכדי שלא תזוז עליו דעתו על כך שנטהר מוגאותו.

(תולדות יעקב יוסף)

☆

ברש"י בתועלת וכאזוב. שאותה שפלות חייבת להיות בפנימיות וכחיצוניות כפולה ומכופלת.

(אמרי יוסף)

☆

את האחד חטאת ואת האחד עולה. לא די בחטאת תיקון החטא אלא ואת האחד עולה, שומה עליו להתעלות, ואז לפני ה'.

(דעת משה)

זאת תהיה תורת המצורע. כמה שחטא עליו להתרצות וכשם שהשתמש בדיבור שבפיו לרעה, בדברו לשון הרע, כך מדה כנגד מדה עליו לנצל את כח הדיבור לטובה ולהרבות בדברי תורה, ובכך יטהר.

(מזו השילוח)

☆

זאת תהיה תורת המצורע. כאשר אין בית המקדש קיים, אזי תורת המצורע דיני התורה העוסקים בטהרת המצורע, כיום טהרתו, הם שיטהרו את המצורע מנגעיו.

(צבי לצדיק)

☆

זאת תהיה תורת המצורע. י"ל פ' הפסוק זאת תהיה תורת, התנאי לתורה ומצות הוא להרחיק ממחשבו בעת עסקו בהם את חטאיו ופשעיו, המצורע מלשון מוציא רע, כי אחרת עלול הוא להימנע מקיום המצות בתואנה שאינו ראוי לכך.

(חלקת יהושע)

☆

זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו. פ' זאת תהיה תורת המצורע, פ' מוציא רע והוא עזיבת החטא, ביום טהרתו כלומר כאשר מטהר עצמו לעשות מצות ומעשים טובים, הנה זאת תהיה תורתו, שייכנס בבחי' זאת שהוא יראת שמים.

(באר מים חיים)

☆

זאת תהיה תורת המצורע וכו' והובא אל הכהן. י"ל דהמצורע הוא המוציא רע מדבר לשון הרע ופגם בדיבור הרומז לשכינה הנקראת זאת, ותורה שבעל פה קרינן לה כידוע, ובעל תשובה באותו אבר שפגם בו צריך לתקן, לזה תקנתו שיעסוק בפיו בתורה שבעל פה הנקראת זאת, וזה תיקוני השכינה הנקראת זאת, לזה אמר זאת תהיה תורת המצורע, בזאת דווקא, ואח"כ אמר עוד דרך לתשובה, והובא אל הכהן הוא צדיק הדור, ונקט והובא דאם אין לו דעת ואמונת צדיקים, מצוה לדבר ולהביא על ידי כך, וצוה השי"ת ויצא

קהל יטב לב

ד'סאטמאר

בני ברק

בס"ד

הננו להודיע בזה זמני התפילות
לשב"ק פרשת אחרי ערב פסח הבעל"ט

❖ תפילת שחרית בבתי מדרשינו בשעה 6:00 בבוקר.

תפילת מנחה בבית מדרשינו בשיכון

❖ מנין א' - מנחה גדולה בשעה 1:15 בביהמ"ד למטה

❖ מנין ב' - מנחה קטנה בשעה 4:30 בביהמ"ד למטה

❖ מנין ג' - בשעה 7:30 בביהמ"ד למעלה

בשעה 6.30 אחה"צ

נתאסף בבית מדרשינו בזכרון מאיר

לזמירות רעוא דרעווין בצוותא

ולאחמ"כ ישמיע

מוריננו הגה"צ ראש ישיבתינו שליט"א

דברי הכנה והתעוררות לליל התקדש חג הפסח

❖ תפילת שחרית יו"ט ראשון של פסח בשעה 9:15

בברכת חג פסח כשר ושמח

הנהלת הקהילה

דבש תמרים

פנינים יקרים, מבאר הפרוה שרים, רבותינו הקדושים עצי התמרים

זאת תהיה תורת המצורע ביום
טהרתו. ואפשר לומר בהקדם לבאר
הפסוק אשרי הגבר אשר תיסרנו יה
ומתורתך תלמדנו, דהנה אמרו חז"ל
כל הלומד תורת עולה כאילו הקריב
עולה וכשם שאפשר לצאת ידי חובת
קרבן בלימוד הפרשה כמ"ש ונשלמה
פרים שפתינו ה"ה אם זוכה האדם
אזי אף אם נגזר עליו יסורים יוצא
הוא במה שלומד בתורה כפרשת
נגעים ויסורים ונחשב לו כאילו באו
עליו יסורים בפועל, וחש"ה אשרי
הגבר אשר תיסרנו יה אימתי שבחו
של אדם שהקב"ה מיסרנו, באופן
שמתורתך תלמדנו כלומר שיוצא ידי
חובת היסורים ע"י לימוד התורה ולא
שיבא עליו היסורים בפועל, חש"ה זאת
תהי' תורית המצורע שתהי' הוי'
וקיום לתורת המצורע מבלי שתבא
עליו הצרעת בפועל רק ע"י לימוד
תורת המצורע, והוא ביום טהרתו
באם יטהר עצמו ויקבל על עצמו
עול מלכות שמים בשלימות אז די לו
בלימוד הפרשה ויחשב לו כאילו באו
עליו הנגעים בפועל, (דברי יוא"ה)

☆

וזאת תהיה תורת המצורע וגו' ויצא
הכהן חוץ למחנה וראה הכהן והנה
נרפא נגע הצרעת מן הצרוע. ויל"ד
דמפי הול"ל והנה נרפא הצרוע מנגע
הצרעת, וכן והנה שפת יתר הוא,
ואפ"ל עפ"י הגה"ק מהר"י מבקלוא

זי"ע לפרש מאמרנו בתפילת נשמת
מלפנים ממצרים גאלתנו וכו' מהללים
רעים ורבים ונאמנים דליתנו, דהנה
אמרו חז"ל מאי דכתיב וחללים רעים
ונאמנים, רעים בשליחותן ונאמנים
בשבעות, כי בשעה שמשגרין יסורים
על האדם משביעין אותו שלא תלכו
אלא ביום פלוני ולא תצאו אלא
ביום פלוני וכו', אולם נתן הקב"ה
כה התפילה שיוכלו לפעול בתפילתן
לשנות את השבעה ויסתלקו היסורים
אף קודם הזמן שנצטוו לצאת, והוא
הכוונה מהללים רעים ורבים נאמנים
דליתנו, היינו שהושעתנו שלא יהיו
החללים נאמנים בשבעות ודליתנו
מהם קודם הזמן, והראיה לזה מלפנים
ממצרים גאלתנו, שהרי ממצרים
יצאו קודם הזמן שנגזר עליהם, עכ"ה,
אכן ידוע מספח"ק שאין תפילתו של
אדם נשמעת לפני הקב"ה אלא אם
ינצור לשונו מרע, וכבר האריך בזה
השלח"ק עיי"ש, וזוהי יתפרש הכתוב
וזאת תהיה תורת המצורע וכו' כי
אמרו חז"ל שהנגעים באים על הטא
לשה"ר, וכיון שלא שמר פיו ולשונו
לא יוכל להתפלל לפני השי"ת על
עצמו, לכן והובא אל הכהן שיעתיר
בעדו, והמשיך הכתוב וראה הכהן
והנ"ה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע,
היינו שנרפא אף שעדיין היה לו
להיות צרוע כי ע"י כה התפילה
נרפא בטרם הזמן.

וזאת תהיה תורת המצורע ביום
טהרתו. ובמדרש איתא הה"ד ולרשע
אמר אלקים מה לך לספר חקי
ותשא בריתי עלי פך, וצ"ב, וי"ל
דהנה אמרו חז"ל יסורים ממרקין
עוונותיו של אדם וילפיה מגז"ש
נאמר ברית במלח ונאמר ברית
ביסורים מה מלח ממתקת את הבשר
אף יסורים ממרקין כל עוונותיו של
אדם, עכ"פ מגז"ש נשמע דיסורים
ממרקין העוונות, והנה כפי האמור
לעיל אין צריך שיסכול האדם יסורים
בפועל אלא סגי בלימוד פרשת נגעים
ויסורים, אכן י"ל דוהו דוקא במי
ששומר פיו ולשונו מדיבור לשה"ר
ושקר אז י"ל דמה שמדבר בלשונו
חשוב בשמים כאילו נעשה לו, אבל
מי שפיו הפקר ומדבר ככל אשר
עולה על רוחו א"א להתרצות לפני
קונו שיהא שיה שפתותיו חשוב
ומרוצה לפניו, ועכ"ה שתבא עליו
יסורים בפועל המעשה, ומעתה י"ל
דזה כוונת המדרש ולרשע אמר
אלקים מה לך לספר חקי ר"ל
דהרשע רוצה ללמוד פרשת נגעים
שיועיל לו במקום יסורים בפועל ואמר
לו אלקים מה לך לספר חקי, ותשא
בריתי עלי פך ר"ל שרוצה ללמוד
נגז"ש ברית ברית ממלח שע"י
לימוד פרשת היסורים יכופר עוונותיו
אבל לו זה לא מהני כדבר האמור.
(כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א)

התודה והברכה

לידידינו הנכבד והנעלה, נודע לשם ולתהילה

מוה"ר חיים אליעזר מאשקאוויטש הי"ו

אשר השתתף בסכום נכבד לרגל שמחתו בהכנס בנו נ"ו לעול התורה והמצוות

יה"ר שיזכה לראות ולרוות רב תענג ונחת דקדושה ממנו ומכל יוצ"ח וכט"ס

MOSDOS
YITAV LEV
DERABEINI YOEL M'SATMAR
HELHAD

ע"ש ולזכרו של ב"ק מרן רבינו הקדושים ז"ע * בנשיאות ב"ק מרן רבינו הגה"ק שלישי * בהנהלת הנה"צ אב"ד קהילתנו שלישי

מוסדות
יטב לב
דרכינו יואל מסאטמאר
אלעד

כי אורך ימים ושנות חיי"ם

באותות הוקרה והודאה, נברך מעומקא דליבאה, ברכת מז"ט קדם ידידינו האי גברא יקרא, מסור למען קהילתנו המעטירה, עושה ומעשה צדקה וחסד תדירא, שמו הטוב כולם משבחים בשירה, לבו ער לכל דבר שבקדושה, במידה מרובה וגדושה, נחמד למטה ואהוב למעלה, חיי"ם שיש בו כל מידה ומעלה,

מוה"ר חיים אליעזר מאשקאוויטש הי"ו

לרגל השמחה שבמעונו, רוממות קל בגרונו, וקול ששון בארמונו,
בהכנס בנו היקר כמר צבי יודא נ"ו לעול התורה והמצוות

ואלין מליא, יהון לרקיעיא, שבזכות פעליו הברוכים, יזכה לראות בנים ובני בנים כצ"צים ופרחים, ותמיד נספר תהילתו בהילולים ובשבחים, ויזכה להמשיך בהרחבת גבולי הקדושה, ובשכר זאת יתברך באושר ועושר וכל ברכאן דנפישא.

החותם למען שמו בהוקרה והערכה
מרדכי גימפל כהן בשם מתפללי ביהמ"ד

שיר השירים אשר לשלמ"ה

באותות כבוד ואהבה, נגדך בזה ברכת מזלך טבא קדם מע"כ ראש בית אגא אבינו - חותננו יקירנו האי צנתר ודחבא, מסור למעננו במסירות רבה, מכבד את ה' בגרונו ובקולו, כל השומע יצחק לו, על כל מכיריו נערץ וחביב, טוב ומרבה להטיב, שמו מפארים, בהילולים ותארים,

מוה"ר לוי יצחק שלמה העלד שליט"א

וענינים באוהל תבורך אבינו - חפיתינו החשובה שתחי'

לרגל השמחה שבביתם, רון שיר ושבח על שפתם, באירוסים בתם, אחותנו הכלה המהוללה שתחי' למז"ט ובשעט"מ עב"ג הבחור החתן היקר הנעלה והחשוב, תורה יר"ש וחסידות אצלו שלוב, יראת ה' חופפת על פניו, שמו הטוב הולך לפניו,

כמר חיים יצחק פערלמאן נ"ו

ממובחרי ישיבה ומתיבתא תורה ויראה קרית יואל יע"א

והברכה אחת היא לזקניתנו החשובה
מרת העלד שתחי' לאויט"א

והנה כי כן יבורך גבר ירא ה' זקנינו החשוב
והמפואר, מוכתר בכל תואר,
הרה"ח ר' נפתלי שרייבער שליט"א
ינו"ב זקניתנו החשובה שתחי' לאויט"א

ויהא רעוא מקמי שמיא, רבון עלם ועלמא, שתוכו לראות ולרוות מהם ומכל יוצאי חלציהם, תענוג ונחת במלוא חפניהם, ומשמחה זו יושפע שובע שמחות באהליהם, לאורך ימי חייכם, מתוך אנשר ועושר והרחבת הדעת, ברכה והצלחה בכל עת, אב"ד.

כעתירת וברכת בניהם חתניהם נכדיהם

יואל צבי, אברהם יעקב, אלימלך, שמעון דוב, העלד.
יעקב יואל באנדא, אברהם ישעי' ראזנבערג

סיפורי צדיקים, בביאור הפסוקים המלאים זיו ונוגה מפיקים

בשפתי צדיקים

שתי ציפרים חיות

יסופר שכשהי' הרה"ק ר' יהושע מבעלזא זי"ע בהאסיפה כללית בלוב בשנת תרמ"ב עם כמה מאות גדולי ישראל, ובעת שרצו המתחדשים להרוס דת היהודית רח"ל צעק ככרוכיט בקול להבת אש, והיה אז אצלו אחד מגדולי וצדיקי הדור וישב ושתק, ואמר לו הרה"ק הלא כתיב "עת לחשות ועת לדבר" וכעת הגיע העת לדבר ולא לחשות ולמה אתם מוחשים, ופירש אז מה שקשה בעיניו בענין הציפרים שהיה המצורע מביא, אחת נשחטה ואחת נשארה חיה, ולכאורה בשלמא הציפור השחווטה באה לרמוז לו על שפטפט ודיבר דברים אשר לא כדת, כמ"ש שם רש"י"ל שהנגעים באים על לשון הרע שהוא משה פטפטי דברים, לפיכך הוזקקו לטהרתו ציפרים שמפטפטין תמיד בצפצוף קול, והציפור השחווטה מרמזת לו כמו שהציפור השחווטה אינה יכולה לדבר, כמו כן היה לו לשתוק ולא לדבר לשון הרע, משא"כ הציפור החיה למה באה, הלא הוא בא כעת לתקן עוונותיו ואין קטיגור נעשה סניגור, רק הענין הוא דכשם שהציפור השחווטה באה לכפר על שדיבר במקום ששתיקתו היתה יפה מדיבורו, כמו כן הציפור החיה באה לרמוז לו לשוב על מה ששתק במקום שדיבורו היה יפה משתיתקו, כגון במקום שהפושעים רוצים להרוס ח"ו דת היהודית. (קול התור)

שואלין ודורשין בהלכות פסח

סיפר הרה"ק ר' צבי הירש מליסקא זצוק"ל פע"א שבת הרה"ק ר' מרדכי מנדבורנא זצוק"ל בעיר אחת ואיש אחד משם נסע אלי לשבת, וציוה אותו הרה"ק מנדבורנא שיאמר לי בשמו דבר תורה, והוא: המחבר בשו"ע הל' פסח כתב "שואלין ודורשין בהלכות פסח קודם הפסח שלוש ימים" וכתב ע"ז הרמ"א "והמנהג לקנות חטים לחלקם לעניים לצרכי פסח" וקשה מה ענין זה לזה, אלא כך כוונת הרמ"א: אמת היא ששואלים ודורשים בהל' הפסח אך מה איכפת לי אם תדרוש או לא תדרוש העיקר שתקנה חטים לחלקם לעניים... מיד המשיך - הרה"ק מליסקא - כשהחסידי מסר לי את דברי הרה"ק מנדבורנא זצוק"ל, ראיתי שהוא בעל רוח הקודש, כי בכל שבת הגדול הייתי תמיד מתקשה בקושיא זו על הרמ"א, ובא הוא ושלח לי תירוץ, והנה קודם שבת הגדול של אותה שנה באה אשה אחת לפני בבכיה גדולה, שאין לה עוד מצות לפסח, ונזכרתי תיכף בדברי הרה"ק מנדבורנא, והיות שכולם היו טרודים אז בעבודתם לצרכי החג, שלחתי את חתני ובנותי וגם אני נלויתי עמם לאפות מצות בשביל האשה, ומי מבעלי הבתים ראו אותנו יוצאים והוא לא יצא, ומיד הניחו כולם את עבודתם ויצאו אתנו ובמשך חצי שעה נאפו לה המצות ונהנית הנאה גדולה, עכ"ד הרה"ק מליסקא. (בפי ישירים)

זאת תהיה תורת המצורע

אל הרה"ק ר' מאיר'ל מפרימישלאן זי"ע נכנסה אשה במר נפשה ופרצה בבכיה נוראה על אודות בנה יחידה ששלטונות הצבא רוצים לקחתו הימנה, פתח הרה"ק ר' מאיר'ל את פיו ואמר הן כתיב וידבר ה' אל משה לאמר זאת תהיה תורת המצורע, צדיק הדור נקרא משה, וידבר ה' אל משה, ה' מדבר ואומר אל כל צדיק שבדור לאמור שיאמר עצתו וגזרתו על כל דבר ודבר, ובכן המשיך הרבי כהרגלו - מאיר'ל אומר - זאת תהיה תורת המצורע, על צרה זו תהיה העצה שבנה ייעשה מצורע, ועל ידי זה יצא לחפשי, אבל בתנאי ש"ביום טהרתו" בו ביום שישתחרר ויצא לחפשי חנם יהיה טהרתו ויטהר לגמרי מצרעתו, וכאשר גזר אומר כן קם וכן היה. (דברי מאיר)

והובא אל הכהן

סיפר הרה"ק ר' אהרן הגדול זצוק"ל ששלח בעל תשובה אחד להמגיד זצוק"ל וכתב לו, המוכ"ז מכף רגלו ועוד ראשו אין בו מתום פצע וכו' והוא רוצה להתקרב אל האמת, הבעל תשובה המשיך בדרכו זמן ארוך, וכשבא אל המגיד ז"ל הביט עליו מלמעלה למטה ואמר שאינו רואה שיהי פגום כ"כ, והרה"ק ר' אהרן בוודאי כתב את האמת, אלא שהדרך טיהר אותו הרבה, וזהו זאת תהי' תורת המצורע, והובא אל הכהן שיהי נודד ממקומו אל הצדיק, ועי"ז ראה והנה נרפא הנגע, שזה בעצם יהי לו לרפואה גדולה. (בית אברהם)

והנה נרפא נגע הצרעת

שמעתי שפעם אחת היה הרב היחסן מו"ה פאויש הרב מיאברוב [זצ"ל] חולה מסוכן עד מאוד, וכשתרפא נסע לבעלזא ובשבת קודש בסעודה אמר הרה"ק מהרי"ד זיעוכ"י תורה הלזו וזלה"ק: בפסוק זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע, דהנה כשבאים אל הצדיק שיתפלל עבור חולה ואח"כ נתרפא החולה אין רשאי הצדיק לדמות בנפשו שתפלתו הועילה שנתרפא, החולה אינו רשאי לחשוב שבזכות צדקת עצמו נתרפא, רק שתפלת הצדיק הועילה לו, ועל ידי זה עזר לו השי"ת ונתרפא, והנה הצדיק הוא בבחינת כהן שהקריב הקרבנות של ישראל, כמו כן הצדיק מעלה תפלתם של ישראל שיתקבלו לרצון לפני השי"ת, וזהו כוונת הפסוק זאת תהיה תורת המצורע, החולה ביום טהרתו דהיינו כשיתרפא והובא אל הכהן היינו שיתלה רפואתו בזכות תפלת הצדיק שהתפלל עליו, וכנגד זה וראה הכהן הצדיק והנה נרפא נגע הצרעת החולי מן הצרוע, היינו שהוא מן החולה עצמו בזכות החולה עצמו, עד כאן דבריו הק' ודפח"ח ושפתים ישק. (דיבורים קדושים)

שיעורי תורה

ארגון שיעורי תורה

שעל ידי

התאחדות אברכים רחסידי סאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר הגה"ק שליט"א

קרית יואל - בני ברק

שיעורי תורה

מודעה רבא לאורייתא

הננו שמחים בזה להודיע לכל אנשי שלומינו הע"י
כי לקראת יו"ט פסח הבעל"ט תתקיים אי"ה סדרת שיעורים
בביאור "הגדה של פסח" בטוטו"ד

ע"י הרב נפתלי צבי בראדי שליט"א

בימי שני ושלישי פרשת אחרי בשעה 9.15 בערב
בבית מדרשינו הגדול בשיכון

גנמז רב

הגבאים

מרכז המוסדות דרבינו יואל מסאטמאר

נתייסד ע"י כ"ק מרן רבינו הקוה"ט זיעוועכי"א - בנשיאות כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

קרית יואל - בני ברק

הודעה חשובה

הננו מודיעים בזה לכל אנשי שלומינו הע"י
כי אפיית מצות מצוה תתקיים אי"ה ביום שישי י"ג ניסן בבנין הישיבה
המחיר הוא 120 ₪ לשלש מצות
- רק לאלו שיקנו כרטיסים לפני ערב שבת, בערב שבת לא ימכרו כרטיסים -

חלוקת המצות בשעה 2:30 אחה"צ, לפני זה לא יחלקו מצות מצוה

ההרשמה במשרד המוסדות בין השעות 9:00 — 1:00

בברכת חג כשר ושמוח

הנהלת המוסדות

מאמרים נחמדים, ע"ד דרוש מיוסדים, בפתור ופרה משוקדים

פרפראות לחכמה

ובזה יל"פ הפסוק בערב ילין בכי, דאם בערב יבכה ויתוודה על אשר עשה, אז ולבוקר רנה, יקום ברנה ושמחה לעבודתו ית"ש, – ואם ח"ו לא תיקן הימים, ישוב עכ"פ בתשובה ער"ח, שתקנו ע"ז היו"כ קטן, ואם ח"ו ג"ז עבר ולא שב יתקן עכ"פ בסוף השנה על כל מה שעבר כל השנה, ובוה יל"פ מה דכתיב באברהם אבינו ואברהם זקן "בא בימים" דהיינו שתיקן את הימים, שחשב עם קונו כל יום, וכנ"ל, וכן הי' בדורות הראשונים שהיו טובים וצדיקים, אבל בדורות החורונים באים רק עם השנים, שבסוף השנה בר"ה כאשר בריות בו יפקדו אז מתודים וזה פי' הפסוק זכר "ימות עולם" דמלפנים היו מתקנים הימים, ועכשיו בינו "שנות" דור ודור, דבהמשך הדורות מתקנים רק השנים, ודפח"ח, ומעתה י"ל דו"ש דהע"ה מי האיש החפץ חיים (חיים הנצחיים) אוהב "ימים" לראות טוב, דגם הימים יתקן ויטיב לעבודתו ית"ש, סוד מרע וכו', וז"ש זאת תהי' תורת המצורע (מוציא רע) ביום טהרתו, דטהרתו יהי' בכל יום, לתקן את אשר פגם באותו יום, ובוה והובא אל הכהן (הקב"ה).

☆

זאת תהי' תורת המצורע. איתא בגמ' (מנחות ה.) זאת תהי' – בהוייתה תהא ולמדו מזה שסדר המצוות מעכב, וקשה תיבת תהי' נראה כמיותר כי אם בכדי ללמוד שהסדר מעכב היה די לו לכתוב זאת תורת המצורע, וי"ל דאמרו חז"ל (נדרים נ"ה.) מאי דכתיב "וממדבר מתנה וממתנה נחליאל ומנחליאל במות ומבמות הגיא" כיוון שמפקיר עצמו כמדבר תורה ניתנה לו מתנה וכיון שניתנה לו מתנה נחלו א–ל וכיון שנחלו א–ל עולה לגדולה וכו' ומי שמגביה עצמו הקב"ה משפילו שנאמר ומבמות הגיא, ואיתא כאן ברש"י ועין ארז – לפי שהנגעים באים על גסות הרוח, תולעת ואזוב – מה תקנתו ויתרפא ישפיל עצמו כתולעת ואזוב, וזה שרצה לרמוז "וזאת תהי' תורת המצורע" תהי' – בהיותה תהא שההי' של תורה והמצורע הם שוים שתורה אין לו קיום במי שמתגאה רק ישפיל עצמו ויתרפא מהצרעת וממילא גם התורה יתקנים אצלו כיוון שהשפיל עצמו.

☆

כי תבאו אל ארץ כנען אשר אני נותן לכם לאחוז ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחוזתכם. וברש"י אי' בשורה היא להם שהנגעים באים עליהם לפי שהטמינו אמוריים מטמוניות של זהב בקירות בתיהם וכו' וע"י הנגע נותן הבית ומוציא, קשה למה היה צריך לבשר להם זאת, וי"ל דהנה קי"ל חצירו של אדם קונה לו שלא מדעתו אבל רק בדבר שרגיל לבוא אבל בדבר שאינו רגיל לבוא ולא עלה על דעתו לקנות או אין חצירו קונה לו לכן היה הקב"ה צריך לבשר להם בכדי שיתכוונו לקנות, ועוד טעם שאם לא היו מתכוונים לזכות ולקנות היה אסור משום גזל עכ"ר כדאיתא (ב"ק ק"ג:) שאם העכו"ם אינם מסורין בידך יש בזה משום גזל עכו"ם אפי' בא ע"י כבוש לכן היה צריך הקב"ה לבשר להם בכדי שיתכוונו לזכות ולקנות.

(פנים יפות)

סמיכת סוף פרשת תזריע לפרשת מצורע זאת תורת נגע צרעת הבגד או עור לטהרו או לטמא, וסמך ל"י זאת תהי' תורת המצורע. שמעתי בשם הרה"ג מו"ה דוד אופנהיים וללה"ה בהקדם ליישב קושיית המפורשים מפני מה נזכר בתורה נגעים על אדם ועל בתים ובגדים ולא על כסף וזהב, י"ל דטעם יש על נגעי בתים דאמוריים כששמעו דישראל באים לארצם טמנו אוצרות בבתים שלח השי"ת נגעים בו לנתצם ולמצוא האוצר והוי רעה מעין הטובה ובנגעי בגדים לפי שהי' בהם בגדים שנשתמשו לע"ז והוי איסורי הנאה משא"כ כסף וזהב ליכא למיחש להכי דהא ע"ז של עץ נרקבת ושל כסף וזהב נתכת כמ"ש רש"י בפ' בא והוי ע"ז שנשתברה ובטלה ולכך אין צריך נגעים על כסף וזהב, אך עוד טעם אי' על נגעי בתים ובגדים דאין בעל הרחמים פוגע בנפשות תחלה, וע"כ מוכח כטעם הזה דאי כטעם הראשון מהו לטהרו, אי בא מתחלה לשם אוצר, ואי משום ע"ז אמאי הדר יצא מפשטו לאורה שלא לנתצה ושלא לשורפה רק לטהרה, אלא ודאי כטעם הב' וכיון דחזר בתשובה וזה לטהרה וזה שאמר הכתוב לטהרו או לטמא ועל כרחק צריך לומר כטעם הב' כנ"ל לזה קאמר זאת תהי' תורת המצורע תורתו של מוציא שם רע דבא רק לאזהרה כיון שאינו נוגע בנפשות תחלה.

☆

סמיכת סוף פרשת תזריע לפרשת מצורע זאת תורת נגע צרעת הבגד או עור לטהרו או לטמא, וסמך ל"י זאת תהי' תורת המצורע. וי"ל ע"פ מה שאמרו (ערכין ט"ו:) אמר רבי חמא בר חנינא מה תקנתו של מספרי לשון הרע אם תלמיד חכם הוא יעסוק בתורה וכו' ואם עם הארץ הוא ישפיל דעתו וכו' רבי אחא ברבי חנינא אומר סיפר אין לו תקנה וכו' אלא מה תקנתו שלא יבא לידי לשון הרע אם תלמיד חכם הוא יעסוק בתורה ואם ע"ה הוא ישפיל דעתו, וז"ש "לטהרו" שלא יספר לה"ר "או לטמא" אחר שסיפר לה"ר יש להם תקנה ומה התקנה אם ת"ח הוא "זאת תורת המצורע" ודרשו חז"ל זאת תהי' תורתו של מוציא שם רע, היינו יעסוק בתורה ואם הוא ע"ה וילקחו למטהר וכו' עין ארז ושני תולעת ואזוב" ישפיל דעתו כתולעת וכאזוב.

☆

זאת תהי' תורת המצורע ביום טהרתו והובא אל הכהן. ועיין באוה"ח הק' שדייק יתור הלשון כאן, דהול"ל כי יטהר המצורע והובא אל הכהן, ונ"ל עפ"י דכתיב בתהלים מי האיש החפץ חיים אוהב ימים לראות טוב וי"ל הלשון "אוהב ימים" דהול"ל מי האיש החפץ חיים ולראות טוב, ונראה עפ"י ששמעתי מפה קדשו של רבינו הגה"ק בעהמ"ח יטב לב זי"ע (בפתיחה לאמירת ההושענות ביום הו"ר, אשר עין ראתה על אלה) ואמר בפ' הפסוק זכר ימות עולם בינו שנות דור ודור, עפ"י דאיתא בספד"ק בענין התשובה לתקן את אשר פגם, דהמעולה שבכולן הוא לתקן הימים דהיינו בכל יום לעת ערב קודם שישכב על מטתו יהי' ממארי דחושבנא לעשות חשבון הנפש, ולהתחרט על העבירות,

קהל יטב לב ד'סאטמאר

בני ברק

בא ברוך ה'

בכבוד התורה, נקדם בזאת השורה, האי גברא רבא ויקירא,
מרבין תורה, עובד ה' ביראה טהורה, דולה ומשקה מתורת רבותיו לאחרים,
וממעתיקי השמועה מפי כ"ק מרן רביה"ק זי"ע, בנש"ק

הרה"צ רבי שמואל בראך שליט"א

אבדק"ק נאנאש

לרגל הופעתו בשערי עירינו

יהא בואו לברכה, ויזכה להרחבת הדעת ורוב שמחה, ובכל אשר יפנה ישכיל
בהצלחה, מתוך תענוג ונחת והרווחה, עד ביאת מלכא משיחא.

המקבלים פניו בהדרת כבוד ויקר

הנהלת הקהילה

חיי"ם וברכה למשמרת שלום

באותות ידידות והוקרה, נביע בזאת השורה, ברכת מזי"ט וכל שבח ושירה, אל מע"כ ידידינו
היקר והנעלה, נחמד למטה ואהוב למעלה, עושה ומעשה צדקה וחסד לפרט ולכלל, קובע
עתים לתורה בכל ליל, רוח החיים של בית מדרשינו ושיעורינו, חביב בפי כל קהילתינו, ה"ה

הר"ר חיים אליעזר מאשקאוויטש הי"ו

לרגל שמחתו בהכנס בגו יניק וחכים כמר צבי יודא גי"ו לעול' התה"מ

וזאת ברכתינו, קדם ידידינו, שמשמחה זו יתמשך עליו רב ברכות ושובע שמחות,
ורב תענוג דקדושה ונחת, ויזכה להמשיך בקביעת עתים לתורה, מתוך שמחה ואורה.

המאתלים מקרב לב ידידיו בשיעור ערב במסגרת "חבורת יסודי התורה"

יואל געלבער, מגי"ש. חיים יחזקאל פוקס, חיים אליעזר מאשקאוויטש, מרדכי גימפל כהן,
מנחם מענדל יאקאב, שמואל אלעזר וואנחאצקער, יואל וואנחאצקער,
שמעון עזרא סאנדער, יואל האלצער, יואל ווייס

התאחדות אברכים דחסידי סאטמאר

בנשיאות כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

קרית יואל – בני ברק

החודש אשר ישועות בו מקיפות

בשב"ק זו נתאסף

לאמירת תהלים בציבור

מקאפיטל צ' עד הסוף

לעורר רחמי שמים על שלושת הבחורים שיחיו
הנדכאים והנאנקים על אדמת נכר ה"י ומצפים לישועת ה' במהרה

בשעה 6.00 אחה"צ בבית מדרשינו בשיכון

והזן קל כביר לא ימאס תפילת רבים, וכימי צאתנו מארץ מצרים יראנו נפלאות

להוציאם מאפילה לאורה בעגלא ובזמן קריב

הגבאים

קמחא דפסחא

"חסדי חיים צבי"

לע"נ הרה"ח ר' חיים צבי שווארץ ז"ל
ב"ר חזקי' איתמר טובי' ז"ל

קמחא דפסחא

"דרבינו יואל"

שע"י קהל יטב לב דסאטמאר
קרית יואל - בני ברק

הודעה חשובה

הננו להודיע בזה לכל אנשי שלומינו הע"י

כי החלוקה המרכזית לדיירי השיכון

תתקיים אי"ה ביום שני בלילה

ובזאת אנו מבקשים לשמור ולכבדוק על נקיית המקום מחוץ לדלתות הבית
מכל חשש חמץ בכדי שלא יתערבו עם מצרכי החג אשר יונחו שם

החלוקה לשאר אנ"ש בחוצות העיר

תתקיים ביום שני במשך היום

והיות שהחלוקה הוא למשפחות משלשה ילדים ומעלה

לכן מי שיש לו שלשה ילדים ומחמת חוסר ידיעה וכדו' לא הגיע לו הכרטיס של החלוקה
יואיל נא להודיע בהקדם להר"ר שאול יחזקאל שווארץ הי"ו בכדי שנוכל לסדר לו כראוי

ויה"ר שנזכה לאכול מן הזבחים ומן הפסחים בביאת גואלינו, ומלכינו בראשינו בב"א.

גברת א' פרייליך כשרץ פסח

הנהלת מפעל קמחא דפסחא

שע"י קהל יטב לב דסאטמאר קרית יואל בני ברק

תלמוד תורה יטב לב דרבינו יואל מסאטמאר

בהתייחסות כ"ק מרן רבינו הקדוש זיעעב"א - בנשיאות כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

קרית יואל - בני ברק

כי אורך ימים ושנות חיי"ם

מעומק לבינו, נרים ונישא קולינו, להביע מיטב ברכותינו ואיחולינו, קדם מעלת כבוד ידידינו, האדם היקר באנשים, מחנך נפלא לעדרי צאן קדשים, נאה דורש ונאה מקיים, בהרבצת תורה ויראת שמים, עושה ומעשה למענינו, ועומד תמיד לימינינו, בעבודת קדשינו, ותהי ידיו אמונה, בדעת ובתבונה, להעלות תלמידינו בתורה וביראה נכונה, לו זרוע עם גבורה, בהרמת קרן התלמוד תורה, לשם ולתפארה,

הרה"ג ר' חיים אורי ראזנבערג שליט"א

מנהל רוחני דתלמוד תורה

לרגל שמחתו בהולדת בתו שתחי' למז"ט

יה"ר שתזכה לראות ולרוות תענוג ונחת ממנה ומכל יוצאי חלציו, לאורך כל ימי חייו, ותמשיך בעבודת הקודש בחינוך צאצאינו בדרכי התורה, ותראה פרי בעמליך פרי קודש הילולים לשם ולתפארה, וזכות תינוקות של בית רבן, יגינו בעדך בכל עת ועידן, ובשכר זאת תתברך בשפע ברכה והצלחה, בלי קצבה והערכה, אכיה"ר.

החותמים למען שימו באהבה ובהערבה

העוסקים עמר במלאכת הקודש בת"ת יטב לב מסאטמאר ב"ב

הרב יקותיאל יעקב בראך, מנה"ר.

נפתלי עבי בראדי. עבי יודא ווייס, ישראל פרידמאן, שמעון יואל בראך, יואל סאנדער, יעקב מאיר ראזנבערג. יוסף מאיר שווארץ. שאול יחזקאל שווארץ. יואל גרינוואלד. מרדכי מנחם שווארץ. יואל וויינבערגער, שמואל שאול גרינוואלד. משה יוחנן קליין. שמואל אלטער בנעט. אברהם משה לאנדא. יעקב מיכאל היילברון. עבי גראס. מנשה ברוך קליין. מאיר חיים שישא. משה ברוך כץ. משה ראטה. אהרן ווייסהויז. נפתלי יעקב פאלאטשעק. יואל כץ. דוד בן ציון וויינבערגער, יואל ווייס.

לקט אמרי קודש מפי צדיקי וקדושי עליון. בגודל קדושת הימים הבעל"ט וסגולתו

דבר בעתו

הכנות לפסח

שאדם מטריח את עצמו לכבוד יו"ט של פסח והוא עיף ויגע בהטווח ההוא אזי בעסק הזה הוא הורג כל המזיקים הנקראים נגעי בני אדם, והעוסק בטיירת מצוה של ימי הפסח הוא מתקן תיקון הוצאת ז"ל, והלב יודע מרת נפשו, ע"י מוטל על כל אחד לתקן מה דאפשר.

(קב הישר)

וראש הכל חייב על האדם לכוין קודם כל דבר שעושה בשביל החג ויאמר בפה מלא שעושה זאת לעשות נח"ר להבורא ית', וכמו"כ יכוין שיבער הקב"ה היצה"ר מליבנו ואל יסית אותנו להדיחנו מעבודתו ית' ולדבק ליבנו בהשי"ת באמת ובתמים, ונכון ללמוד לבית ישראל להיות מגעילין ומלבנין את הכלים מפני החמץ שיכונו שכמו כן יבער הקב"ה היצה"ר והרשעה וכו', ומנהגן של ישראל תורה היא לגרר הכתלים והשלחנות והספסלים וכו', וכמו כן יגרר הקב"ה את כל הנגעים הבאים מסט"א.

(קב הישר)

ומובן מאליו שבימים האלו שהם מלאים טרדות היצר בא בתכסיסים שונים להפילו לרדת שחת והוא ע"י שיכשל ח"ו בכעס, ומובא מהרה"ק מבארדיטשוב זי"ע שי"ע עבודת ההכנות לפסח יכולים להגיע לרוה"ק רק הכעס מעכב את זה, "יצריך אדם לשבר את המדות הרעות לבד יהי כעסן בשום אופן ובפרט בימים הללו שיש טירחא גדולה צריך לזהר שלא יכעוס. (תולדות אהרן)

ומי שאנו מייגע א"ע בעשיית המצוות אינו יכול להרגיש טעם מצוה.

(מנחם ציון)

והזמן גורם שביומי ניסן עת לעשות לבקש על הפרנסה שלא יהי' להם טרדות כל השנה. (תפארת שלמה)

ויש בימים האלו כח מיוחד לקבל התפילות שהם בחינות עשרת ימי תשובה דעשרה ימים אלו הם כנגד ימי תשובה. (שם משמואל)

ואחד מעיקרי העבודות בימים נעלים האלו היא שיתפלל כל אחד וישפוך שיחו לפני יוצרו קונו ובוראו שיזכה לקבל נועם זיו קדושת הימים האלו, ס'גייט אזוינע ליכטיגע טעג צריך להתפלל אל ה' שיהא במעט אמת, כי אח"כ הלא מתבלבלים אבל מקודם הרי אפשר להתפלל שיהא במעט אמת.

וזה אמרם ז"ל שואלין ודורשין שאנחנו מבקשים ודורשין מהשי"ת שיהי' עמנו ולעזור לנו בכל מעשינו ויהי' נועם בליבנו בכל עבודות ומעשים שנעשה בחג.

(עבודת שמואל)

ואחר כל העצות אין עצה כהמבקש ומתחנן לפני השי"ת ובטח ושוען עליו ועל חסדיו ועל גודל אהבתו לעמו ב"י.

(יסוד העבודה)

והימים האלו מסוגלים מאד לתשובה ואין הדבר תלוי אלא בדינו, כי כל החודש הוא זמן התשובה וזה אור לארבעה עשר היינו כל הארבעה עשר יום מחודש הזה נקראין אור.

וימים הללו מוכנים גם עתה שהוא שעת הכושר לטהר את נפשותינו כאשר כל בני" עסוקים בהגעלה וטהרת הכלים בימים האלו ומנהג בני" תורה ומתעורר כח טהרה מלמעלה. (שפת אמת)

בוודאי החי יתן אל לבו לנצל כל רגע ורגע מימים הנשגבות האלו, ואל יאמר אדם הן אני טרוד בהכנה דרבה להכין צרכי החג, והן לא נשאר לי רק זמן מועט מכל היום לזון את נשמת בלימוד התורה ועבודת ה', אלא תדע כי ימים אלו יקרי ערך שעה ליום יחשב. (אבני נזר)

ובימים האלו כאשר בני ישראל טורחים בטירחא יתירא בהכנה דרבה להכין צרכי החג ומהתיקונים הגדולים איך ובמה ליכנס ביו"ט הקודש הזה ויש קבלה בידי כל טורח

לעילוי נשמת

האה"ה מרת חי' ראזמאן ע"ה
בת הרה"ה ר' אברהם ז"ל
גלב"ע ט' ניסן

לעילוי נשמת

הרה"ה ר' שמואל גוטמאן ז"ל
בן הרה"ה ר' זכרי' ז"ל
גלב"ע ח' ניסן

התאחדות אנרכים דחסידי סאטמאר

בנשיאות ב"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א

קרית יואל – בני ברק

המשרד: רח' קדושת יו"ט 17 שיכון קרית יואל בני ברק, טלפקס: 6168833

הודעה חשובה ומשמחת

שמחים אנו להודיע בזה לכל הורי תלמידי הת"ת הע"י

כי בכדי להקל על ההורים אנ"ש היקרים בימי ערב פסח אשר כל אחד טרוד בהכנות החג

ע"כ יסדרו בימים ב' ג' ד' בערב

ארוחת ערב לתלמידי הת"ת

- מכיתה ג' ומעלה -

תחת פיקוחם של מלמדים ומחנכים שליט"א

סדר היום:

- ❖ בשעה 6.00 יתאספו התלמידים בבנין הת"ת לתפילת מנחה
- ❖ בין מנחה למעריב ידרשו להתלמידים שיחיו מענינא דיומא וסיפורי צדיקים
- ❖ ולאחמ"כ ארוחת ערב ותפילת ערבית עד שעה 8.00

וה' יהא בעזרינו שנזכה להרחיב גבולי הקדושה וזכות הבל פיהם של תינוקות של בית רבים יגן עלינו
להתברך בכל מיילי דמיטב עדי נזכה לביאת גוא"צ ומלכינו בראשינו בב"א.

בברכת פסח כשר ושמוח

הגבאים

דברית קידש

מכ"ק מרז רבינו הגה"ק שליט"א

סעודת רעוא דרעווין פרשת תזריע - החודש שנת תשס"ח לפ"ק

אמרין דמצטרפות, כי אין מצטרף לבטל האיסור אלא מה שנכנס בגדר הספק, ומכיון שיש באחד כדי לבטל האיסור ואינו נכנס בגדר הספק אינה מצטרפת לבטל, עכ"ד. ומעתה צדיק גמור כרב דנפישא זכותיה טובא, אינו נכנס בכלל הגזירה ולכן אינו יכול להגין לבני דורו רק אם לא נתמלא סאתם, אבל צדיק שאינו גמור שגם הוא כלול בתוך הגזירה, כיון שנכנס בגדר הספק ראוי הוא להגין אפילו אם נתמלא סאתם, כי הקב"ה מצילו כדי שלא יספה עמהם, דכיון שניתן רשות למשחית אינו מבחין בין טוב לרע, עכ"ד.

והנה בני ישראל במצרים היו בשפל המדרגה ולא היו ראויים לצאת ממצרים, אך איתא במדרש (שמו"ר פ"א סל"ה) ואת ערום ועריה (יחזקאל טו ז) בלא מצוה, ובאיזה זכות נגאלו בזכות משה ואהרן, שנאמר שדים נכונ, וכתב (שיר השירים ד ה) שני שדיך כשני עפרים וגו', והעיר על זה א"ז זללה"ה בייטב לב (פ' וארא) הא שבט לוי לא נשתעבדו כפירש"י על (שמות ד ה) לכו לסבלותיכם, וגם צדיקים גמורים היו בלי שום חטא, ואיך היה זכותן מצטרף לישראל לצאת בזכותן. אבל הענין אחר שאמר פרעה (שמות ה ט) תכבד העבודה אז ויפגעו את משה ואת אהרן וגו', ויאמרו אליהם ירא ה' עליכם וישפוט, עד שהרע בעיני משה ואמר למה הרעותה, אם כן שוב באותו שעה נכנסו בכלל שעבוד, כי דתן ואבירם התריזו כנגדם והעיוז את פניהם נגדם לומר ירא ה' עליכם וגו', וגם אז שאמר משה למה הרעותה, באותו שעה בקשה מדת הדין לפגוע במשה (שמו"ר פ"ה סכ"ב), כלומר שגם הוא יהיה בכלל השעבוד, אלא

ויאמר ה' אל משה ואל אהרן בארץ מצרים לאמר החודש הזה לכם ראש חדשים. איתא במדרש רבה (פמ"ו ס"ד) הה"ד (שיר השירים ב ח) קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים, אמר רבי יהודה מהו מדלג על ההרים, אמר הקב"ה אם אני מסתכל במעשיהם של ישראל אינן נגאלים לעולם, אלא למי אני מסתכל לאבותיהם הקדושים, לכך כתיב מדלג על ההרים, ואין הרים אלא אבות שנאמר (מכה ו ב) שמעו הרים את ריב ה'. ויש להבין האידך הגין עליהם זכות אבותיהם הקדושים שזכו בזה לגאולה. **ונראה** בהקדם לפרש הכתוב ר"פ וארא, וידבר אלהים אל משה ויאמר אליו אני ה', וכתב בבעל הטורים (פ' וארא) ואר"א בגימטריא יצח"ק, כי יצחק גרם להם לישראל שיצאו ממצרים, עי"ש.

ויתבאר על פי מה דאיתא בגמרא (תענית כא) בסורא הוות דברתא, בשיבבותיה דרב לא הוות דברתא, סברו מיניה משום זכותא דרב דנפיש, איתחזי להו בחלמא רב דנפישא זכותיה טובא הא מילתא זוטרא ליה לרב, אלא משום ההוא גברא וכו', ודקדק המהרש"א דאדרבא משום דנפיש זכותיה כל שכן דראוי להגן דיש בכלל מאתיים מנה.

וביאר א"ז זללה"ה בישמח משה (פ' בלק) וכעין זה כתב בנור הקודש (בר פמ"ט ס"ד), על פי מה שכתב הרשב"א (מוכא בב"י יו"ד סימן קי"א) גבי שתי קדירות של היתר, שנפל איסור לתוך אחד מהן, אם אין בכל אחד מהן כדי לבטל האיסור, שתיהן מצטרפות לבטלו, אבל אם יש באחד מהם כדי לבטל לא

מחמת שבשביל ישראל דיבר לא פגעה בו, על כל פנים שוב היה לו קצת חטא והיה נכנס בגדר הספק אם להשתעבד במצרים או לא, וזה שאמר לו השי"ת עתה תראה אשר אעשה לפרעה וגו', אבל מקודם לכן לא היית רואה כי אין להם זכות מעצמן, וזכותך לא היה מצטרף עמהם כיון שאינך בכלל הספק, מה שאין כן עתה תראה, עכ"ד.

והנה כתב מרן דו"ז זללה"ה בדברי יואל (לסוכות עמוד קכג) לפרש נוסח הפיוט (במערכת ליל ב' דסוכות) רוזנים נוסדו יחד מרוב אנחה, וכל ישראל ישישו בהלל ובשמחה. כי לכאורה יפלא מה שתקנו חז"ל התחלת שמחת בית השואבה בליל שני דסוכות באושפיזא דיצחק אבינו מדת הפחד והיראה, אכן אמרו חז"ל (ערכין יז.) אלמלי בא הקב"ה עם אברהם יצחק ויעקב בדין אין יכולין לעמוד מפני תוכחה, הרי לן כי בזמן תוקפא דדינא נכנסין אפילו צדיקים גמורים בגדר הספק, ואז יכולים להגן על כל ישראל, ולכן התחיל גודל השמחה בחג הסוכות דוקא באושפיזא דיצחק, כי על ידי מדתו שהוא מדת הדין נכללין הצדיקים בגדר הספק, ומזה נצמח ישועה לישראל. וזהו ביאור הפייט רוזנים נוסדו יחד מרוב אנחה, רוזנים היינו שרים וחשובים ורומזו על הצדיקים, ומחמת תוקף הדין נוסדו מרוב אנחה, ועל ידי כן וכל ישראל ישישו בהלל ובשמחה, דכיון שהצדיקים נכללין עמהן בגדר הדין כולן ניצולין, עכ"ד. ולפי זה יתכן לומר דמה שנפגם זכותו של משה רבינו באמרו למה הרעותה לעם הזה, היה בשביל יצחק שהביא מדת הדין בעולם, ועל ידי נדנדו החטא שמצאו על הצדיקים נכנסו בזה לגדר צדיקים אינם גמורים, וממילא נצטרף זכותן להגן על בני ישראל.

וזה שאמר וידבר אלהי"ם אל משה, שעורר הקב"ה מדתו של יצחק אבינו תוקפא דדינא, וכאשר מדת הדין מתגברת אפשר למצוא פגם כל דהו גם על צדיקים גמורים, וכמו שאברהם יצחק

ויעקב לא היו יכולים לעמוד מפני תוקפא דדינא, כמו כן משה ואהרן לא היו יכולים לעמוד מפני תוקפא דדינא, ועל ידי שנתעורר דין בעולם, ויאמר אליו אני הוי"ה, נגרם על ידי זה מדה"ר, כי על ידי שנכנסו משה ואהרן בעומק מדה"ד והיו בגזירת השעבוד הגין זכותם לעורר מדת הרחמים על בני ישראל, ולזה אמר וארא אל אברהם וגו', ואר"א בגימטריא יצח"ק, דבזכות יצחק נגאלו ממצרים, כי על ידי שנתעורר תוקפא דדינא ונכנסו משה ואהרן בגדר הספק, נצטרף זכותם להגן על בני ישראל שיגאלו ממצרים. (ועיין בדברינו וארא תשנ"ה)

ויל"פ בזה מה שאומרים בחרוז אל מסתתר, פחד יצחק משפטיו האירה, הכוונה דפחד יצחק שהוא תוקפא דדינא יאיר משפטיו, ועל ידי זה אפשר לצרף זכותן של כל הצדיקים דכולם נכנסו בגדר הספק, ויש לצרף כולם לטובה, ונשפע חסדים גדולים לבני ישראל.

וזהו ביאור המדרש אם אני מסתכל במעשיהן של ישראל אינן נגאלין לעולם, כי בני ישראל היו בשפל המדרגה ונמוכה ואת ערום ועריה ולא היה להם זכות להגאל, וגם זכותן של משה ואהרן לא היה יכול להגין, ולזה אמר למי אני מסתכל לאבותיהם הקדושים, שצפה הקב"ה על תוקפא דדינא של מדת יצחק, ועל ידי זה נכנסו משה ואהרן בגדר הספק והיה יכול להגין על בני ישראל לצרף זכותן, וממילא זכו לצאת מן הגלות.

*

עוד יתבאר המדרש אמר הקב"ה אם אני מסתכל במעשיהם של ישראל אינן נגאלים לעולם, אלא למי אני מסתכל לאבותיהם הקדושים, גם לבאר דברי הבעל הטורים דבזכות יצחק נגאלו ממצרים.

ויתבאר על פי מה שכתב בקרן לדוד (לראש השנה אות יד) בשם אחיו בעל ערוגת הבושם זללה"ה, על מה שאנו מתפללין ותראה לפניך עקידה שעקד

ויל"פ בזה הפייט (אשר הניא) נץ פרח מלולב הן הדסה עמדה לעורר ישנים. וצריך ביאור מה שהזכיר כאן ענין הלולב. ויל"ל דהנה איתא במדרש (ויק"ר פ"ל ס"י) ולקחתם לכם ביום הראשון, פרי עץ הדר זה אברהם שהדרו הקדוש ברוך הוא בשיבה טובה וכו', כפות תמרים זה יצחק שהיה כפות ועקוד על גבי המזבח. נמצא דמד' מינים יש רמז על כפיתת יצחק על העקידה שזהו מליצה ישרה על בני ישראל. וזהו כוונת הפייטן נץ פרח מלולב, דמאגודת הלולב עם שאר המינים שרומז על כפיתת יצחק על העקידה, הרי יש לנו מליצה ישרה לעורר זכות על בני ישראל, ועל כן הן הדסה עמדה לעורר ישנים, ללמד זכות על בני ישראל דאע"פ שנהנו מסעודתו של אותו רשע והשתחוו לצלם, עם כל זה נקח ראיה מכפיתת יצחק על העקידה כמה קשה לעמוד בנסיון, ועל ידי תשובתם יצאו זכאי בדיון.

ועל פי זה אמרתי הכוונה מה שאנו מבקשים בחרוז אל מסתתר, פחד יצחק משפטינו האירה, הכוונה דמפחד יצחק מה שירא בעת העקידה וביקש שיכפתו אותו יפה יפה, משפטינו האירה, שזה יהיה לנו למליצה ישרה שבודאי פשוטי עם קשה להם לעמוד בנסיון.

וזהו ביאור המדרש אם אני מסתכל במעשיהן של ישראל אינן נגאלין לעולם, כי בני ישראל היו בשפל המדרגה ונמוכה ואת ערום ועריה ולא היה להם זכות להגאל, אלא למי אני מסתכל לאבותיהם הקדושים, דבזכותו של יצחק אבינו יש עליהם מליצה ישרה להגאל, וביותר יש להם זכות עקידת יצחק, וכן יסד הפייטן ביוצר לשחרית פרשת החודש, קיחת עלית עקד, היא נצבה בפקד, ומפרשי הפייטן הביאו מדרש לקח טוב עה"פ (שמות יב יג) וראיתי את הדם, רואה אני את דם עקידתו של יצחק אביכם, ובזכות זה ופסחתי עליכם. וכיון שראה הקב"ה עקידת יצחק זה גרם

אברהם אבינו את יצחק בנו על גבי המזבח, ולכאורה מדוע אנו מתפללין לזכור לנו עקידתו דוקא. אך מבואר במדרש (ב"ר פנ"ו ס"ח) בשעה שבקש אברהם לעקוד את יצחק בנו, אמר לו אבא בחור אני וחוששני שמא ידעזע גופי מפחדה של סכין ואצערך, ושמא תפסל השחיטה ולא תעלה לך לקרבן, אלא כפתני יפה יפה, מיד ויעקוד את יצחק. הרי שגם בחיר ה' יצחק אבינו חשש אולי לא יעמוד בנסיון, ומה יעשו איזובי קיר ומה יפלא עכשיו כשאין כח ביד אנוש להתגבר על יצרו, והיינו שאנו מתפללין שהוא ית"ש יזכור לנו זכות העקידה"ה דייקא, ויסתכל במה שיצחק גם כן נתיירא מיצרו, ומכל שכן אנחנו שיש לנו התנצלות בזה, ועל כן גם אם אנו הלכנו שובב בדרך לבינו אל יזכור לנו חטאתינו, עכ"ד.

וב"ק מרן אאמו"ר זללה"ה בברך משה (וב סליחות אות י) הוסיף על זה ליתן טעם על מה שהקריב אברהם אבינו את האיל תחת בנו, דמה ראה על ככה לשחוט את האיל שלא נצטוה עליו כלל, אך י"ל כי אברהם אבינו לא עלתה על דעתו מעולם לחשוש שיתגבר עליו היצר הרע בשעה שמסר נפשו על קדושת השם, וכאשר הושלך לאור כשדים לא הוצרך לעקדו כלל, ולכן כאשר ראה את יצחק בנו שביקש ממנו לעקדו יפה יפה כדי שלא יתגבר עליו היצר למנעו מן המצוה, היה נחשב בעיניו לפי ערך רום קדושתו כפגם כל דהו במדרגת מסירות נפש, ומהאי טעמא הקריב תמורו איל כעין כפרת החטא, עכ"ד.

ובזה יתבאר מה שכתב הבעל הטורים דזכותו של יצחק גרם לישראל לצאת ממצרים, כי בני ישראל במצרים היו בשפל המדרגה, ואת ערום ועריה, אולם עמד להם זכותו של יצחק שגם הוא בבוא עת נסיון לא היה יכול להתגבר וביקש שיכפתו אותו, ובזה איכא מליצה ישרה על בני ישראל.

שיצאו ממצרים, ולפי דברי ערוה"ב מובן דבני ישראל היו בשפל המדריגה, הקב"ה הסתכל במעשה אבותיהם עקידת יצחק וזה היה מליצה ישרה על בני ישראל שיזכו לצאת ממצרים.

ובדרך זה יש לתת טעם על מה שפורסן מצה האמצעי בליל התקדש החג, דהנה כתבו המפרשים (רוקח סי' נ"ז בשם רב שרירא גאון) שהג' מצות הם כנגד הג' אבות אברהם יצחק ויעקב. נמצא שהאמצעי הוא כנגד יצחק. והטעם כי זכותו של יצחק אבינו שכפתו אותו על העקידה זה גרם מליצה ישרה על בני ישראל אף שהיו בשפל המדריגה, והיינו דאהני להו לבני ישראל בשעבוד מצרים, ולזה מעוררין זכותו של יצחק אבינו על ידי פריסת המצה הרומז ליצחק אבינו.

והשי"ת יעזור נכנסין אנחנו בחודש ניסן, החודש אשר ישועות מקיפות, החודש אשר בני ישראל כבר זכו בו להרבה ישועות, בניסן נגאלו ובניסן עתידין להגאל, ובחודש הזה עיינינו צופיות למרום להוושע בהרבה ישועות, והרי מקיימים בזה החודש כל כך מצות, וכל מצוה מסוגל לאיזה ענין, פסח מצה ומרור כל אחד יש לו סגולתו והשפעות קדושות שנשפע על ידי זה, ולכן חודש ניסן הוא חודש אשר ישועות בו מקיפות, כי יורד ישועות רבות כל כך לבני ישראל בסגולת המצות שמקיימים בו, מצה הוא מיכלא דאסוותא רפואת הגוף ורפואת הנפש, וכן שאר כל המצות של אותו הלילה מכנים קדושה רבה בבני ישראל, ואיתא במס' מגילה (דף י'): דהמן רשע קטרג על בני ישראל דמפקי לכולא שתא בשבת היום פסח היום, עי"ש בגמרא. ותמדה המפרשים איך אמר דמפקי לכולא שתא בשה"י ופה"י, הלא יום

השב"ק הוא רק פע"א בשבוע וחג הפסח הוא שבעת ימים פע"א בשנה, ומאי קאמר דמפקי כן בכולא שתא. אמנם יתכן לומר כי המן הרשע בגודל טומאתו השכיל לדעת גודל השפעת המועדים וזמנים אשר נתן לנו השי"ת ברוב אהבתו, כי משפיעים לנו קדושה וברכה לכל ימות השנה, ואיש הישראלי מושך חיות מחג הפסח על כל השנה, ישועות ורפואות וכל צרכי בני ישראל, החודש אשר ישועות בו מקיפות, כל מיני ישועות יורד בחודש הזה לבני ישראל, ובכל יום של השנה נושעים בזכות המצות של פסח בזכות מצה ומרור, ועל דבר זה התרגו המן הרשע דמפקי לכולא שתא בשה"י פה"י, כי בכל השנה יש להם חיות דקדושה מחג הפסח. וכתב

בספה"ק דברי יחזקאל (פ' בא) על הפסוק (שמות י') היום אתם יוצאים בחודש האביב, בא לרמוז מה דמבואר בזה"ק (תצוה קפג) דבזכות מה שבני ישראל אוכלים מצה בפסח ניצולין בדין בראש השנה, עי"ש. ולזה מרמוז הכתוב היום אתם יוצאים, ר"ל בראש השנה שנקרא היום (זה"ק בא לב:) אתם יוצאים בדימוס, בזכות מצה שאתם אוכלים בפסח בחדש האביב, עכדה"ק.

ובכן אנו מתכוונים לחג הקדוש הזה, השי"ת יעזור שיהיה לנו הזכיה לקיים בפועל המעשה כל מצות החג, פסח מצה ומרור, בעוה"ר בזמנינו אין לנו פסח, אבל יש עוד זמן מספיק אשר השי"ת ירחם עלינו וישלח לנו הגואל צדק ונזכה להקריב קרבן פסח ולקיים מצות אכילת הפסח, השי"ת יעזור שנוכה לגאולה שלימה בהתרומוות קרן התורה וישראל ובהתגלות כבוד שמים עלינו במהרה בימינו אמן.

הדרן עמר וישיבתו "בדרך משה" להסירי סאמימאר

ע"ש כ"ק רבינו הקדוש מרן משה בן הגה"ק רבי חיים צבי זיעוועכי"א

קרית יואל – בני ברק

המטרה: להמציא הלוואות גדולות בתשלומים נוחים ביותר לאנ"ש שהגיע זמן כלולות בניהם בשעמו"מ

קרן
"חסדי שלמה זלמן"
ע"ש ר' שלמה זלמן ז"ל
בן ר' מרדכי ווירצבערגער ז"ל
נלב"ע ח' כסלו תשנ"ב
★ ★ ★
קרן
"חסדי ישראל יעקב"
ע"ש ר'
ישראל יעקב אייזנבערגער ז"ל
נלב"ע מ"ו אייר תשנ"ו
ואביו ר' נתן נטע ב"ר מנחם
מענדל ז"ל ב' סיון תשנ"ה
ואמו מרת דינה ע"ה
ב"ר יעקב ישראל הלוי ז"ל
נלב"ע כ"ט תמוז תשנ"ג
★ ★ ★
קרן
"חסדי שמואל וחנה"
ע"ש
ר' שמואל זאב לעווי ז"ל
ב"ר יעקב דוב ז"ל
נלב"ע ג' תשרי תשנ"ח
והו' מרת חנה ע"ה
ב"ר חיים משה ז"ל
נלב"ע י"ב חשוון תשנ"ו
★ ★ ★
קרן
"אנשי ח"י"
ע"ש
ר' אביגדור פרידמאן ז"ל
ב"ר נחמ"י ז"ל
נלב"ע ו' שבט תשנ"ג
והו' מרת חנה לאה ע"ה
ב"ר יעקב פרענקל מבי"ח ז"ל
נלב"ע ב' אלול תשנ"ג
★ ★ ★
קרן
"צבי"א מר"ם"
ע"ש ר'
צבי אלימלך געלבמאן ז"ל
ב"ר אברהם ז"ל
נלב"ע ד' אלול תשנ"ט
והו' מרת בריינדל ע"ה
בן ר' מרדכי מנחם ז"ל
נלב"ע כ"ה תמוז תשנ"ט
★ ★ ★
קרן
"אפרון נמ"י ל' שמעון"
ע"ש ר' שמעון דאסקאל ז"ל
בן ר' שניאור זלמן ז"ל
נלב"ע ו' מנחם אב תשנ"ח
★ ★ ★
קרן
"זכרון חיים צבי"
ע"ש ר' חיים צבי שווארץ ז"ל
ב"ר חוקי איתמר טובי ז"ל
נלב"ע י"ג כסלו תשנ"ה

"ברכת מזל טוב"

הננו משגרים ברכת מזל טוב חמה ולבבית לאנ"ש החשובים כל אחד בשמו יבורך

הרב ר' חיים אורי ראזנבערג שליט"א

מנה"ר דתלמוד תורה

להולדת בתו

הרה"ח ר' לוי יצחק שלמה העלד שליט"א

לאירוסו בתו

הר"ר חיים אליעזר מאשקאוויטש הי"ו

ולאביו הרה"ח ר' יצחק מרדכי מאשקאוויטש שליט"א

ולוקינו הרה"ח ר' נחום מאשקאוויטש שליט"א

להכנס בנו הב' עבי יהודה נ"י

לעול התורה והמצוות

קרן
"נפש חיה"
ע"ש הרבנית הצדיקת
מרת ח' מייזליש ע"ה
בת מרן רבינו משה ז"ע
נלב"ע ח' שבט תשנ"ג
★ ★ ★
קרן
"חסדי מנחם משה"
ע"ש
ר' מנחם משה גאנץ
ז"ל
ב"ר דוב ז"ל
נלב"ע י"ג מנחם אב תשנ"ב
★ ★ ★
קרן
"תהלה לדוד"
ע"ש ר' משה דוד
מעלער ז"ל
ב"ר יחזקאל משה ז"ל
נלב"ע י"א תשרי תשנ"ח
★ ★ ★
קרן
"אב"ן ישראל"
ע"ש ר' אברהם נתן
בערנאט ז"ל
ב"ר ישראל ז"ל
נלב"ע מ"ו חשוון תשנ"ו
★ ★ ★
קרן
"ציון לנפש חיה"
ע"ש ר' בן ציון בנעט
ז"ל ב"ר ישראל צבי ז"ל
נלב"ע מ' שבט תשנ"ג
והננו מרת ח' ע"ה
ב"ר יהושע ז"ל
נלב"ע י"א סיון תשנ"ה
★ ★ ★
קרן
"חסדי בא"ר"
ע"ש ר' אלכסנדר
בנעט ז"ל ב"ר עזרא ז"ל
נלב"ע כ"ג ניסן תשנ"ו
והו' מרת רייזל ע"ה
ב"ר אפרים ז"ל שמעון
נלב"ע ה' סבת תשנ"א
★ ★ ★
קרן
"ממכון שבתו
השניח"